

Arrest

nr. 108 881 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. VAN DER STRAETEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Qaleh-ye Sayeda, gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U bent een Hazara van etnische origine en verklaart minderjarig te zijn. U bent nooit naar school geweest. Toen de Taliban drie ooms van u vermoordde, kreeg uw vader psychische problemen. Hij werd werkonbekwaam waarna u werk moest zoeken. U vond werk in de bazaar van Qaleh-ye Sayeda bij een zekere Neimat. Hij vroeg u boekjes te verkopen. U bent analfabeet en wist niet wat voor boekjes u verkocht. Drie dagen deed u dit werk toen een talib een van de boekjes bekeek en plots riep dat u boeken met de godsdienst van de ongelovigen aan het verkopen was. Door de drukte in de bazaar kon u wegvluchten naar een vriend van uw vader. U verbleef nog twee dagen bij hem alvorens met een smokkelaar uw dorp en land te verlaten. Ongeveer twee jaar voor uw gehoor op het commissariaat op 1 maart 2013 vluchtte u weg uit Afghanistan. U vroeg

asiel aan in België op 23 juli 2012. Bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u problemen met de Taliban. U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit en/of asielerlaas.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk. Uw verklaringen wijzen namelijk op een erg beperkte algemene kennis van de Afgaanse samenleving, met name over elementen die zich afspeelden in uw onmiddellijke leefomgeving. Ook van een 16-jarige mag worden verwacht dat hij enigszins een begin van informatie kan verschaffen over belangrijke kenmerken en gebeurtenissen uit zijn omgeving. Zoals u zelf overigens ook aangeeft worden nieuwe gebouwen of wegen en grote ontploffingen in Afghanistan onder de mensen besproken (gehoorverslag CGVS, 01/03/2012, p. 10 & p.12). Uw profiel als ongeschoolde minderjarige kan echter tot op zekere hoogte een verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis, doch onderstaande elementen hebben betrekking op een dermate algemene basiskennis van wat er gebeurde gedurende de laatste jaren van uw verblijf in het district, dat zelfs van een ongeschoolde mag worden verwacht dat hij ervan op de hoogte zou zijn. Ook uw verklaring dat u als Sjiit weinig buiten kwam en hierdoor niet veel weet, is weinig overtuigend. U geeft namelijk aan dat u wel degelijk op de hoogte bent van waarover er in het dorp werd gesproken (CGVS, p. 10 en 12). Bovendien geeft u aan dat u sinds uw vader, na de moord op uw ooms vier of vijf jaar geleden, ziek viel, er zelf op uit moest trekken om werk te zoeken (CGVS, p. 17 en 19). Door uw uiterst gebrekkige kennis kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in het dorp Qaleh-ye Sayeda, gelegen in het district Mohammad Agha. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw geografische kennis over uw regio dermate laag is. Nochtans beweert u uw hele leven in Qaleh-ye Sayeda te hebben gewoond (CGVS, p. 4). Zo situeert u Shakar Qala tussen uw dorp en de bazaar van Tangi Waghjan (CGVS, p. 12). Nochtans tonen beide landkaarten die werden bijgevoegd in het administratief dossier dat Shakar Qala net de tegenovergestelde richting uitgaat van uw dorp naar Tangi Waghjan. Op de baan van uw dorp naar het districtscentrum situeert u dan weer enkel Surkhabad. Andere dorpen komt men volgens u niet tegen (CGVS, p. 25), wat opmerkelijk is als men een blik werpt op beide landskaarten. Datzelfde Surkhabad moet men volgens u ook door om van uw dorp de grote baan te bereiken, wat opnieuw wordt tegengesproken door de landskaarten. Surkhabad ligt namelijk duidelijk de andere richting uit om van uw dorp Qaleh-ye Sayeda naar de grote baan te gaan. Andere nabijgelegen dorpen als Baghe Sultan (CGVS, p. 12-13) en Bahader Khail (CGVS, p. 25) lijken u ook geen belletje te doen rinkelen. Dewalak kan u dan weer totaal niet situeren (CGVS, p. 12-13), alhoewel het hier een dorp betreft dat op nauwelijks enkele kilometer van uw dorp aflight. Opmerkelijk is ook dat u Moghul Khel als nabijgelegen dorp aanhaalt, maar niet kan inschatten of het nu 20 minuten te voet of met de wagen van uw dorp aflight (CGVS, p. 7). Naast uw gebrekkige geografische kennis is ook uw maatschappelijke kennis over uw land en regio van herkomst navenant. Zo is het frappant dat u Nawrus weliswaar als het begin van het jaar categoriseert, maar beweert dat deze feestdag in sawr of jauza valt (CGVS, p. 10), terwijl deze dag steevast op 1 hamal plaatsvindt. Over de Afgaanse munten beweert u dan weer dat men in Afghanistan enkel de munten 1 en 5 gebruikt (GVS, p. 14), terwijl ook 2 Afghani een eigen munt heeft. Vervolgens haalt u aan dat er geen meisjesscholen in uw district te vinden zijn en algemener dat er zelfs geen meisjes naar school gaan in Mohammad Agha (CGVS, p. 6). UNHCR telde in 2002 echter al in het district Mohammad Agha 9.300 schoolgaande meisjes, tegenover 12.500 jongens. Ook zouden mensen uit uw regio voor de presidentsverkiezingen van 2009 hun stem hebben kunnen uitbrengen in de "Female Secondary School" in Sorkhabad, het dorp dat u nochtans als dichtstbijzijnde van uw dorp categoriseert (CGVS, p. 9). Ook zouden er in 2009 zeker al twee nieuwe meisjesscholen zijn gebouwd in uw regio, naast twee in het dichtbijgelegen Deh Naw en Mughal Khel. Nochtans beweert u dat er in de buurt van uw dorp onlangs geen scholen zijn bijgekomen (CGVS, p. 7). Naast het bouwen van nieuwe scholen vonden er de laatste jaren heel wat reconstructiewerken plaats in uw district, mede dankzij de Tsjechische PRT. Zo financierde deze PRT, naast de nieuwe scholen in Mughal Khel, Deh Naw en Sorkhabad, volgens de informatie die in het administratief dossier werd gevoegd, ook de bouw van een gloednieuwe kliniek en de bouw van een melkverzamelplaats voor de veetelers van Mohammad Agha. In 2009 schonk deze PRT ook 1.500 melkkannen onder de veetelers van Logar. Het is dan ook opmerkelijk dat u niet weet wat voor organisatie de PRT is en wat de PRT doet in uw regio (CGVS, p. 11). Voorts weet u niet dat er drie jaar geleden een verstevigingsmuur van vier kilometer werd gebouwd op de snelweg Kabul-Gardez in de buurt van de bazaar van Tangi Waghjan en weet u niets af van de nieuwe moskee die begin 2009 in Mughal Khel werd gebouwd en maar liefst 1.000 gelovige kan herbergen en een twintig meter hoge minaret telt (CGVS, p. 9). De

vaststelling dat u van deze of andere reconstructiewerken in de buurt van Qaleh-ye Sayeda niet op de hoogte bent en negatief moet antwoorden op de vraag of er de laatste jaren rondom uw dorp iets werd gebouwd (CGVS, p. 7), doet nogmaals ernstige vragen rijzen bij uw vermeende afkomst uit Qaleh-ye Sayeda. Ook over veiligheidsconflicten blijft u heel erg op de oppervlakte. Gevraagd naar aanvallen haalt u de grote aanval in Shekhak Kala aan (CGVS, p. 11). Opmerkelijk is echter dat u over deze aanval, die vlakbij uw dorp gebeurde en een immense sociale weerslag moet hebben gehad op uw regio, amper informatie kan geven en die daarbij nog eens verkeerdelijk situeert in de tijd. Zo beweert u dat het om een zelfmoordaanslag ging van de Taliban vlakbij een melkwinkel, dat er naast het feit dat 28 personen het leven lieten, niets anders werd vernietigd en dat de bomaanslag plaatsvond in de herfst, na de Ramadan. Volgens de informatie in het administratief dossier werd de bom echter vanop afstand tot ontploffing gebracht toen een politiepatrouille voorbijkwam, werden winkels en huizen in de omgeving vernield, liet de bom een grote krater achter in de weg en vlogen onderdelen van de truck waarop de bom werd aangebracht tot twee kilometer in het rond. Bovendien vond de aanslag plaats op 9 juli 2009, in de zomer, anderhalve maand vóór de start van de Ramadan. Het is eveneens opmerkelijk dat u niets wist te vertellen over het feit dat bij de aanslag 13 schoolkinderen en vier politieofficieren het leven lieten. De vaststelling dat u deze aanslag, die naast uw dorp plaatsvond en waarvan de plaats van delict een bezoek kreeg van Karzai, niet op een meer gedetailleerde en doorleefde manier kan omschrijven doet de wenkbrauwen fronsen en laat uitschijnen dat u deze aanslag eerder heeft ingestudeerd dan persoonlijk heeft beleefd. Deze vaststelling wordt versterkt doordat u geen enkele andere aanslag in uw regio kan aanhalen die ofwel vóór of na de aanslag in Shekhak Kala plaatsvond en dat u zelfs het antwoord schuldig moet blijven of het districtshuis van Mohammad Agha ooit wel werd aangevallen (CGVS, p. 11 & 12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in de omgeving van uw dorp veel aanvallen plaatsvonden in de jaren vóór uw vertrek uit Afghanistan. In de buurt van Tangi Waghjan werd namelijk in 2008 nog een checkpost aangevallen waarbij een politieagent gewond raakte. Het districtshuis van Mohammad Agha werd de laatste jaren voor uw vlucht uit Afghanistan dan weer meermaals het doelwit van aanvallen, zoals in mei 2006, in juli 2007 en tweemaal in juli 2008. Op 8 juli 2008 zouden zelf 20 Talibs met raketten en zware machinegeweren het districtshuis hebben aangevallen. Berichten over dodelijke slachtoffers vallen uiteen tussen overheid en Taliban, maar het districtshuis zou wel gedeeltelijk beschadigd zijn. Het is dan ook frappant dat u beweert dat dit districtshuis de laatste jaren toen u er was niet werd aangevallen (CGVS, p. 11). In het verlengde van uw gebrekkige geografische en maatschappelijke kennis, blijft u ook heel erg vaag over belangrijke politieke gebeurtenissen en prominente figuren. Zo verklaart u ongeveer anderhalf tot twee jaar vóór uw gehoor op het CGVS op 1 maart 2013 Afghanistan te hebben verlaten. Het is dan ook markant dat u aanhaalt dat de laatste verkiezingen voor uw vertrek de presidentsverkiezingen waren, terwijl er in september 2010 nog parlementsverkiezingen hadden plaatsgevonden (CGVS, p. 13). Dat u de presidentsverkiezingen ook niet kan situeren in de tijd, zelfs niet ten opzichte van de bomaanslag in Shekhak Kala, mag verwondering wekken. Deze verkiezingen vonden namelijk anderhalve maand later plaats. Dat uw dorpsgenoten daarbij in de “Female Secondary School” in het door u welgekende Sorkhabad konden gaan stemmen, is u dan ook weer totaal vreemd (CGVS, p. 14). Er mag worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van deze verkiezingen aangezien democratische verkiezingen in een land als Afghanistan een grote maatschappelijke impact hebben. Naast de recente politieke ontwikkelingen is ook uw kennis over prominente figuren in uw land van herkomst nihil. Over Abdul Rashid Dostum, een beruchte Mujahed van Oezbeekse afkomst die nog steeds een belangrijke rol in de huidige Afgaanse politiek speelt, kan u enkel zeggen dat hij een leider of commandant was (CGVS, p. 15). Zelfs zijn etnie is u totaal vreemd. De oud-president Rabbani dicht u dan weer dezelfde etniciteit als u toe, namelijk die van Hazara, wat opmerkelijk is aangezien Rabbani van Tadzjiekse ouders afkomstig is. Abdullah Abdullah stamt dan weer af van zowel een Tadzjiekse als een Pashtoun ouder, terwijl u beweert dat zijn beide ouders ook Hazara zijn. Veel betekende Hazara's als oud-presidentskandidaat Haji Mohammad Mohaqeq (CGVS, p. 15) en vicepresident Abdul Karim Khalili (CGVS, p. 16) zeggen u dan weer niets. In een door stammen en etniciteiten verdeeld Afghanistan mag ook van een zestienjarige verwacht worden dat hij weet welke afkomst de bekendste en belangrijkste nationale figuren hebben. Dat u hierbij consequent de bal mis slaat doet heel wat vragen rijzen. Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf de laatste jaren in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten die u in uw regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermd te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele

problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij merkt op dat hij maar veertien jaar oud was toen hij Afghanistan verliet en dat hij meermaals heeft verklaard dat hij het huis nauwelijks verliet omdat hij niet naar school mocht en omdat zijn familie *shia* is.

Hij wijst er ook op dat er een aantal elementen zijn die zijn verblijf in Afghanistan kunnen staven maar die onderbelicht blijven. Zo vermeldde hij dat zijn dorp geen ziekenhuis maar wel een apotheek heeft en dat zijn dorp een twintig- tot dertigtal families telt. Hij kon ook de Afghaanse kalender gebruiken en somde alle biljetten van de Afghaanse munt op. Hij vermeldde ook enkele reconstructiewerken in zijn streek en twee radiostations en een radioprogramma waarnaar hij luisterde.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift enkele internetartikels toe over aanslagen op Hazara's in Afghanistan.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Qaleh-ye Sayeda in het district Mohammad Agha.

De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat verzoekers geografische kennis van zijn streek laag is. Verzoeker wijt dit aan het feit dat hij het huis nauwelijks verliet. Dit kan verklaren waarom hij bepaalde dorpen niet kent maar niet waarom hij de dorpen Shakar Qala en Surkhabad volledig verkeerd situeert en waarom hij niet kan inschatten of het dorp Moghul Khel, dat hij zelf als nabijgelegen dorp aanhaalt, nu twintig minuten te voet of met de wagen van zijn dorp verwijderd ligt. Deze vaststellingen geven aan dat de beperkte geografische kennis die verzoeker heeft ingestudeerd is.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker verkeerdelijk beweerde dat er in zijn district geen meisjesscholen zijn en dat er in Mohammad Agha geen meisjes naar school gaan. Verzoeker geeft geen verklaring voor deze vaststelling.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker over de Afghaanse munten verkeerdelijk beweerde dat men in Afghanistan enkel de munten 1 en 5 gebruikt. Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift dat hij 2 afghani wel degelijk heeft vermeld maar dat de tolk dit niet heeft vertaald is niet aannemelijk.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker niets afwist van de nieuwe moskee die begin 2009 in Moghul Khel werd gebouwd, terwijl die maar liefst 1.000 gelovigen kan herbergen en een twintig meter hoge minaret heeft. Dit is opmerkelijk aangezien Moghul Khel dichtbij verzoekers dorp ligt en hij zelf verklaarde dat wanneer ze wegen bouwen in de dorpen of wanneer ze een districtshuis bouwen dit nieuws is en de mensen daarover spreken (gehoorverslag, 10). Aangenomen mag worden dat als in een dichtbijgelegen dorp zulk een grote moskee wordt gebouwd dit zeker ook nieuws is en de mensen daar zeker ook over gesproken moeten hebben.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker amper informatie kon geven over de aanslag die op 9 juli 2009 in Shekhak Kala plaatsvond en dat verzoeker die aanslag verkeerd in de tijd situeerde. Dit is opmerkelijk aangezien deze aanval vlakbij zijn dorp gebeurde en door het grote aantal slachtoffers en de enorme schade een immense sociale weerslag moet hebben gehad.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde herkomst.

De kennis die verzoeker wel tentoonspreidde, weegt niet op tegen deze vaststellingen. Het gaat immers om zaken die ingestudeerd kunnen worden, waardoor ze geen uitsluitel kunnen geven over verzoekers beweerde herkomst.

De internetartikels over aanslagen op Hazara's in Afghanistan (stukken 3, 4, 5 en 6) veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

2.2.3. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER